

Arrest

nr. 129 731 van 19 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VINCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 maart 2007.

1.2. Op 1 augustus 2006 dient verzoekers vader een eerste asielaanvraag in.

1.3. Op 26 maart 2007 dient verzoekers moeder een eerste asielaanvraag in.

1.4. Op 6 november 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van beide ouders van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Tegen voormelde beslissingen dienen verzoekers ouders een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De beslissingen vermeld in punt 1.4. worden door de Raad bevestigd bij arresten nrs. 25 479 en 25 480 van 31 maart 2009.

1.6. Op 12 mei 2009 dienen de ouders van verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.7. Op 22 oktober 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van beide ouders van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.8. Tegen voormelde beslissingen dienen verzoekers ouders een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De beslissingen vermeld in punt 1.7. worden door de Raad bevestigd bij arresten nrs. 39 104 en 39 105 van 22 februari 2010.

1.9. Op 9 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.10. Op 8 augustus 2014 dient verzoeker een asielaanvraag in.

1.11. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 augustus 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 augustus 2014.

1.12. Op 22 augustus 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 8 januari 1995 in Gudermes (Tsjetsjenië). Uw vader, A.S. (...) (O.V. xxx), kende in Tsjetsjenië problemen met de overheidsstructuren, ofwel Russische ofwel Tsjetsjeense. Zo werd hij meerdere keren meegenomen door gemaskerde mannen die jullie huis binnen vielen. Een keer werd hij vastgehouden in de gevangenis, een keer werd hij gedurende zeven of acht maanden vastgehouden. U weet niet waarom uw vader er vervolgd werd, omdat hij weigert u hierover iets te vertellen. Omwille van deze problemen vluchtte uw vader eerst met uw oudere broer het land uit, waarna zij naar België reisden, waar uw vader op 1 augustus 2006 een eerste asielaanvraag indiende. Uw moeder, T.M. (...) (O.V. xxx), reisde hem samen met u en uw zus nadien achterna. In 2007 kwamen jullie, na een tussenstop in Polen, aan in België, waar uw moeder op 26 maart 2007 eveneens een asielaanvraag indiende. Op 6 november 2008 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van uw ouders een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 31 maart 2009. Op 12 mei 2009 dienden uw ouders vervolgens een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, die zij inhoudelijk verbonden aan hun oorspronkelijke aanvraag. Op 22 oktober 2009 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van deze tweede aanvraag opnieuw besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat het asielrelaas van uw ouders nog steeds ongeloofwaardig werd bevonden. Ook deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 22 februari 2010. Nadat u in België schuldig werd bevonden aan diefstal werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar. Na uw gevangenisstraf te hebben uitgezeten werd u op 9 juli 2014 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) betekend en werd u in het Gesloten Centrum voor Illegalen te Brugge geplaatst. Op 8 augustus 2014 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, die op dezelfde motieven steunt die uw ouders naar aanleiding van hun asielaanvragen hadden uiteen gezet. U voegde hieraan toe dat uw neef, YUSUPOV Temirlan, die in Tsjetsjenië bij de politie tewerk gesteld was, problemen kende nadat men er te weten kwam dat uw vader zijn oom is, naar aanleiding waarvan hij eveneens het land ontvluchtte.

U legt geen documenten ter ondersteuning van uw asielaanvraag neer.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst zij opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat de reden van uw vlucht uit uw land van herkomst en uw huidige terugkeervrees verbonden zijn aan de problemen en de reden van de vlucht van uw ouders, A.S. (...) en T.M. (...) (O.V. xxx) (CGVS, p. 2-4, 6-9). Aangezien ik zowel in het kader van de eerste als de tweede asielaanvraag van uw ouders de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hun asielrelaas telkenmale ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de weigeringsbeslissingen ten aanzien van uw ouders werden genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen, waarvan zich kopieën in uw administratieve dossier bevinden.

Uw verklaring dat uw neef, Y.T. (...) die in Tsjetsjenië bij de politie tewerk gesteld was problemen kende nadat men er te weten kwam dat uw vader zijn oom is, naar aanleiding waarvan hij eveneens het land ontvluchtte (CGVS, p. 4-5, 8-9), kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas geenszins herstellen, aangezien dit louter een verklaring betreft die in het verlengde ligt van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd (supra).

Uw verklaringen dat u in uw land van herkomst nog amper familie hebt, de cultuur niet meer kent, de taal niet meer vlot spreekt, en uw vader er zijn woonst heeft verkocht zodat u daar niet zou kunnen intrekken bij een eventuele terugkeer (CGVS, p. 7-9), zijn louter van socio-economische aard en kunnen, hoe benard zij ook mogen wezen, niet aanzien worden als een ernstig gevaar voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit die wijst op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift onder meer dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) stelt dat zijn situatie individueel dient bekeken te worden, dat het CGVS vervolgens overgaat tot het stellen dat zijn relaas gerelateerd is aan het verhaal van zijn ouders en dat aangezien hun asielaanvraag werd geweigerd ook zijn verhaal ongeloofwaardig is, dat dit, naar zijn mening, allesbehalve een individuele behandeling is van zijn zaak, dat er enkel wordt verwezen naar zijn ouders, niets meer en niets minder. Verzoeker meent dat de beslissing geenszins gemotiveerd wordt doch dat het CGVS zich er vanaf maakt door te stellen *“voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de weigeringsbeslissingen ten aanzien van uw ouders werden genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen, waarvan zich kopieën in uw administratieve dossier bevinden.”*, dat het CGVS in de beslissing gaande over zijn lot, zich zelfs niet de moeite getroost duidelijk te maken waarop men zich baseert om zijn verhaal als ongeloofwaardig te bestempelen, dat hij bijgevolg enkel maar kan gissen waaromtrent hij verwacht wordt meer duidelijkheid te verschaffen.

2.2. De Raad merkt op dat de beslissingen genomen in het kader van de asielaanvragen van verzoekers ouders of elementen hieruit, niet worden weergegeven in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan verzoekers problemen, die verzoeker verbindt aan de problemen van zijn ouders, geen geloof hecht om de enkele reden dat het relaas van zijn ouders telkenmale ongeloofwaardig werd bevonden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de asielaanvragen ten aanzien van zijn ouders geweigerd werden, verwijst de verwerende partij enkel naar een kopie van de beslissingen genomen ten aanzien van verzoekers ouders die zich in zijn administratief dossier bevinden.

De Raad is van oordeel dat het feit dat de bestreden beslissing enkel gegrond wordt op de weigeringsbeslissingen inzake verzoekers ouders, doch de inhoud van voornoemde beslissingen niet weergeeft, *in casu* een schending uitmaakt van de formele motiveringsplicht. Verzoeker dient immers, zoals hij aangeeft in zijn verzoekschrift, te *‘gissen waaromtrent hij verwacht wordt meer duidelijkheid te verschaffen’* daar niet blijkt dat verzoeker kennis heeft genomen van de motieven van de weigeringsbeslissingen ten aanzien van zijn ouders.

Het aangeven in de bestreden beslissing dat een kopie van de weigeringsbeslissingen genomen naar aanleiding van de asielaanvragen van verzoekers ouders zich in zijn administratief dossier bevindt, kan voormeld hiaat in de bestreden beslissing niet herstellen, nu de motivering van de bestreden beslissing niet tot stand kan komen na inspanningen die verzoeker - die overigens vastgehouden wordt en reeds onderworpen is aan een verkorte beroepstermijn van vijftien dagen - zelf dient te leveren om van de ‘volledige tekst’ van zijn beslissing kennis te kunnen nemen.

Een schending van de formele motiveringsplicht kan worden aangenomen.

2.3. De onregelmatigheid die aan de bestreden beslissing kleeft is substantieel en kan door de Raad niet hersteld worden. Dienvolgens dient, in toepassing van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet, de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 augustus 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER